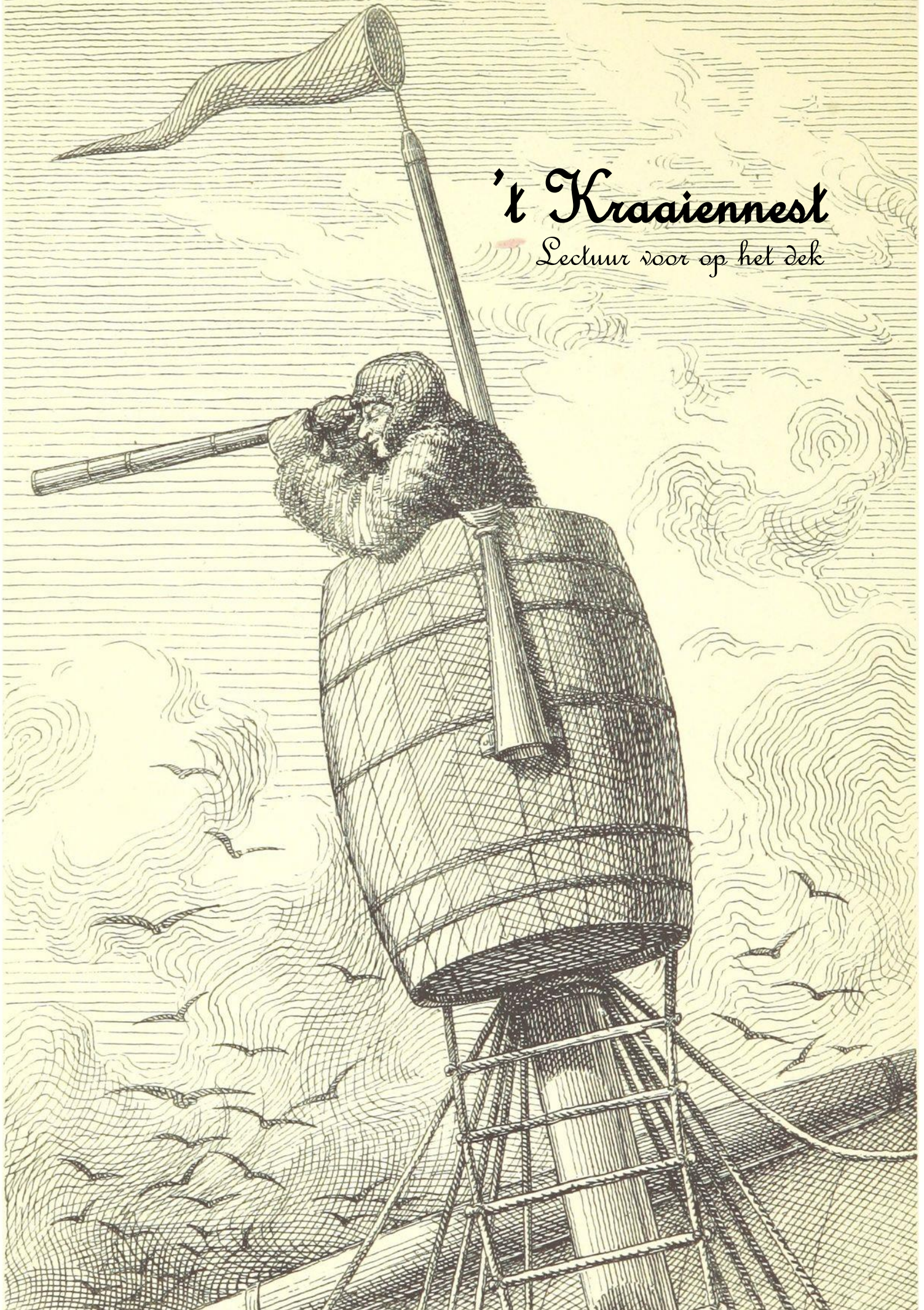

't Kraaiennest

Lectuur voor op het dek

AHOY schippers van de KSA,

Welkom in dit tijdschrift voor echte zeebonken en stormknotsen. Dit boekje zal jullie begeleiden doorheen de zwaarste stormen op zee, maar ook vergezellen tijdens lange windstille dagen.

Met tips & tricks, interviews, spelletjes en verhaaltjes zal 't Kraaiennest zich ontpoppen tot onmisbare reisgezel tijdens het kamp.

Trouwens, vinden jullie ook niet dat jullie evengoed met de zeescouts op kamp hadden kunnen gaan? Als jullie toch zo graag bootjevaren... djeeeeezes (inschrijvingsformulier op volgende bladzijde)

Lid worden van Zeescouts Toxandria

Word jij ons nieuwste lid? Vul dan onderstaand formulier in om een aanvraag te verzenden naar Zeescouts Toxandria (A4122G).

* Voornaam

* Achternaam

* Geboortedatum

Geslacht

* E-mail

GSM

Telefoon

Rekeningnummer

Ik wil gebruik maken van de mogelijkheid voor verminderd lidgeld.

We willen ieder kind de kans geven om lid te worden van scouting. Geld mag daarbij geen rol spelen. Voor wie het financieel wat moeilijker is, bestaat het verminderd lidgeld. Je betaalt dan 10 euro lidgeld (en mogelijk een extra bijdrage voor de groep zelf). Je kan het vakje hierboven aanvinken of hierover iemand van de leiding aanspreken. We verzekeren jullie dat dit alles in het volste vertrouwen zal gebeuren. Voor meer info [klik hier](#).

Opmerkingen

Interview met een gediplomeerd zeiler

Welkom Floor, welkom in de opnamestudio

Hallo, (ze giechelt)

Goed, dus jij bent een gediplomeerd zeiler?

Ghrahaha, ik vind dit nu al cringe!

Wanneer wist je van: amai, ik moet voor mijn zeildiploma gaan?

Euh, gepushed door de papa hè. Haha, ondanks vele traumatische ervaringen met de zeiljassen enzo. Moet ik dat duiden, of euh?

Ja, duidt maar even kort het fenomeen “zeiljas”

*Dus mijn ouders waren zeilers, of werd mama ook gepushed? **Euhm, ça va (moederlief zat ook in de opnamestudio, genaamd de Mazda)** (Iedereen lacht) Wij moesten mee naar de Mellevijver in Turnhout en daar zijn ze een beetje gebrainwasht als we het hebben over zeilmateriaal. En de Decathlon® heeft daar ook veel mee te maken denk ik, die verzint altijd van die idiote dingen. Eén van die idiote dingen was “de zeiljas”. Dat is dus een jas: net over de knie, te korte mouwen → de polsen zijn bloot, dus je hebt het toch nog koud en nat. Dat wordt dan verkocht als zijnde “zeiljas” en dat is super ongemakkelijk, want... **en lelijk ook hè?** Ja, lelijk ook daar was ik nog niet aan toegekomen.*

Oké, genoeg over die jas. Zo ben je dus in de watersport gerold?

Ja, inderdaad! Als kind vond ik het echt niet tof. (Floor begint terug over de zeiljas te zagen) Wij moesten die zeiljas altijd aandoen als het regende, op KSJ, op kamp in de Ardennen en naar mijn herinneringen ook precies heel mijn jeugd. Maar dus zo is de weerstand tegenover het zeilen begonnen.

Maar dan toch kies je ervoor om voor jouw diploma tweemansboten te gaan?

Papa zette me ooit voor een dilemma, hij zei "ofwel ga je voor je zeildiploma, ofwel mag je nooit meer alleen in een boot varen."

Wauw, wat een ultimatum!!

De cursus die vasthangt aan dat zeildiploma wou ik niet alleen doen, want dat is een hele week op de Mellevijver, de plek die ik haatte, dag in dag uit. Theoretische, maar ook praktische cursus. Dat wou ik niet alleen doen, dus vroeg ik twee jongens van mijn klas en Fien De Roose om mee te gaan. Dat bleek een kei toffe week te zijn en we haalden allemaal onze stempeltjes.

Wat was voor jou de grootste uitdaging aan die cursusweek?

Met Fien De Roose in de boot, hahah.

Oei, dat had ik niet zien aankomen.

Grapje, neeneenee het was heel leuk. Maar zal ik eens een straf verhaal vertellen?

Awel, ik wou het net vragen! Wat is jouw strafste zeilverhaal?

Dus Fien en ik waren zeilpartners op een cursusdag waarop de wind hard waaide. Door de wind gaat de boot schuin hangen en dan is het de bedoeling dat je op de zijkant van de boot gaat zitten om tegen te gaan dat de boot zal kapseizen. Fien vond dat allemaal heel spannend en op het moment waarop de windvlaag aankomt en de boot schuin gaat hangen sprong ze gewoon in het water in plaats van samen met mij de boot recht te houden. Ze had me dus achtergelaten en toen moest ik de boot helemaal alleen redden. Dat lukte niet, en de boot kapseizde. Pas later besepte ik dat mijn beste vriendin me in de steek gelaten had.

Hahaha, ik zie het voor me. Afsluiten doen we met een wijze

zeilspreuk: *De beste stuurliu staan aan wal!* Betekenis: iemand die een karwei niet hoeft te doen en alleen maar toekijkt, vaak wel beter dan de uitvoerder(s) denkt te weten hoe het moet worden aangepakt. Daarbij is het nog maar de vraag of hij het écht beter zou kunnen.

Op deze foto zien jullie Liek Keuppens met de gevreesde zeiljas (viel al bij al precies wel mee)

Koken met Sjors de zeë““eee-egel

Mijn naam is Sjors, ik kook graag onder water.

Vandaag leer ik jullie hoe je mijn goede vrienden “mosselen” klaarmaakt.

In eerste instantie is het prioritair te begrijpen dat er menig verschillende soorten bereidingen bestaan. Zo heb je de:

- mosselen natuur (deze mosselen hielden van lange wandelingen in de natuur, zoals jullie)
- mosselen in roomsaus (deze mosselen gingen het allerliefst op reis in het romige Rome)
- mosselen in currysaus (deze mosselen kampten met identiteitsproblemen en voelden zich beter in het bijzijn van een aziatische kruidenmix)
- mosselen van de chef (hier praten de mosselen liever niet over)

Aan de slag!

Stap 1: Was de mosselen rijkelijk met kraanwater

Stap 2: Vraag aan de mosselen op welke manier ze graag worden klaargemaakt (zie hierboven de mogelijkheden)

Stap 3: Neem een grote casserole en vul deze met mosselen en groenten naar keuze

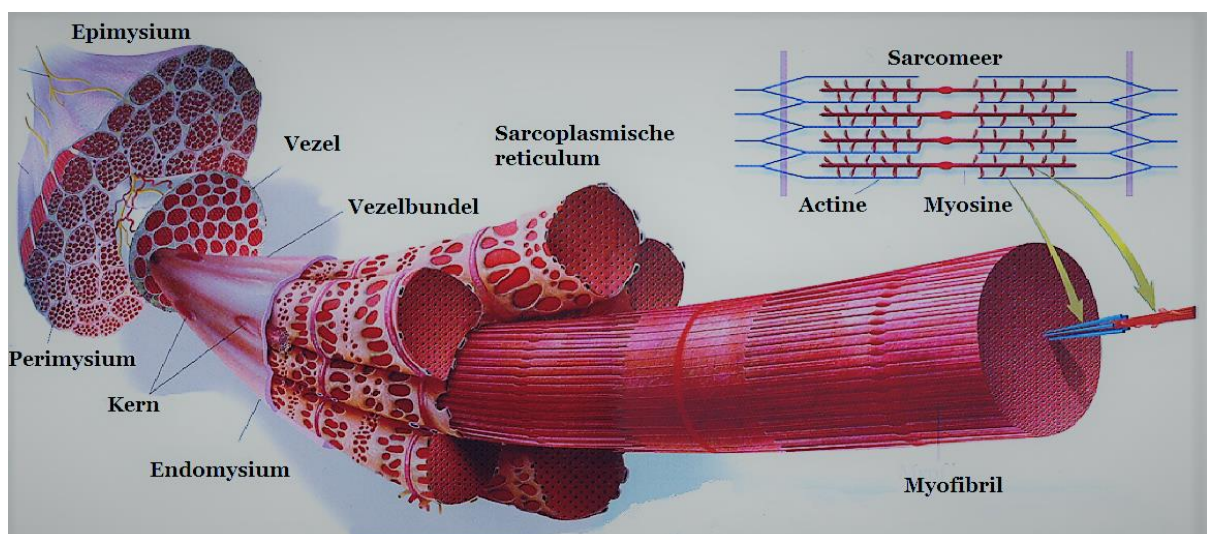
Stap 5: Kruid met pezo, dek af en laat op een hevig vuur 4-5 minuten koken totdat de mosselen open zijn.

Stap 6: Schud goed om, zodat de onderste mosselen bovenaan komen te liggen. Dek weer af en laat nog 3 minuten koken.

Dat was het eigenlijk al... Laat het vooral smaken!!

Omdat mosselen klaarmaken een piece of cake is, volgen hier nog enkele interessante mosselweetjes.

- 1) Mosselen worden gekweekt in ondiepe deeltjes zeewater. In sommige mosselkwekerijen is de waterkwaliteit beter dan in andere. Vuile mosseltjes uit een vies vuil kwekerijtje moeten daarom eerst een paar weken op zuiveringscongé in een andere kwekerij vooraleer ze op ons bord mogen verschijnen.
- 2) Echte mosseleeters gebruiken niet hun vork om de mossel uit zijn schelp te halen maar gebruiken daarvoor de lege schelp van de mossel die ze daarvoor aten???!!! Maar hoe haalden ze dan de eerste mossel uit zijn schelp vraag ik me af...
- 3) Mosselen zijn weekdieren die in het weekend niet moeten werken. Tijdens het weekend wordt de zee daarom minder gefilterd en is het eigenlijk niet verstandig om te zwemmen.
- 4) Het vorige weetje was stierenkaka
- 5) Zo ziet de muscle er vanbinnen uit:

Kleurplaten

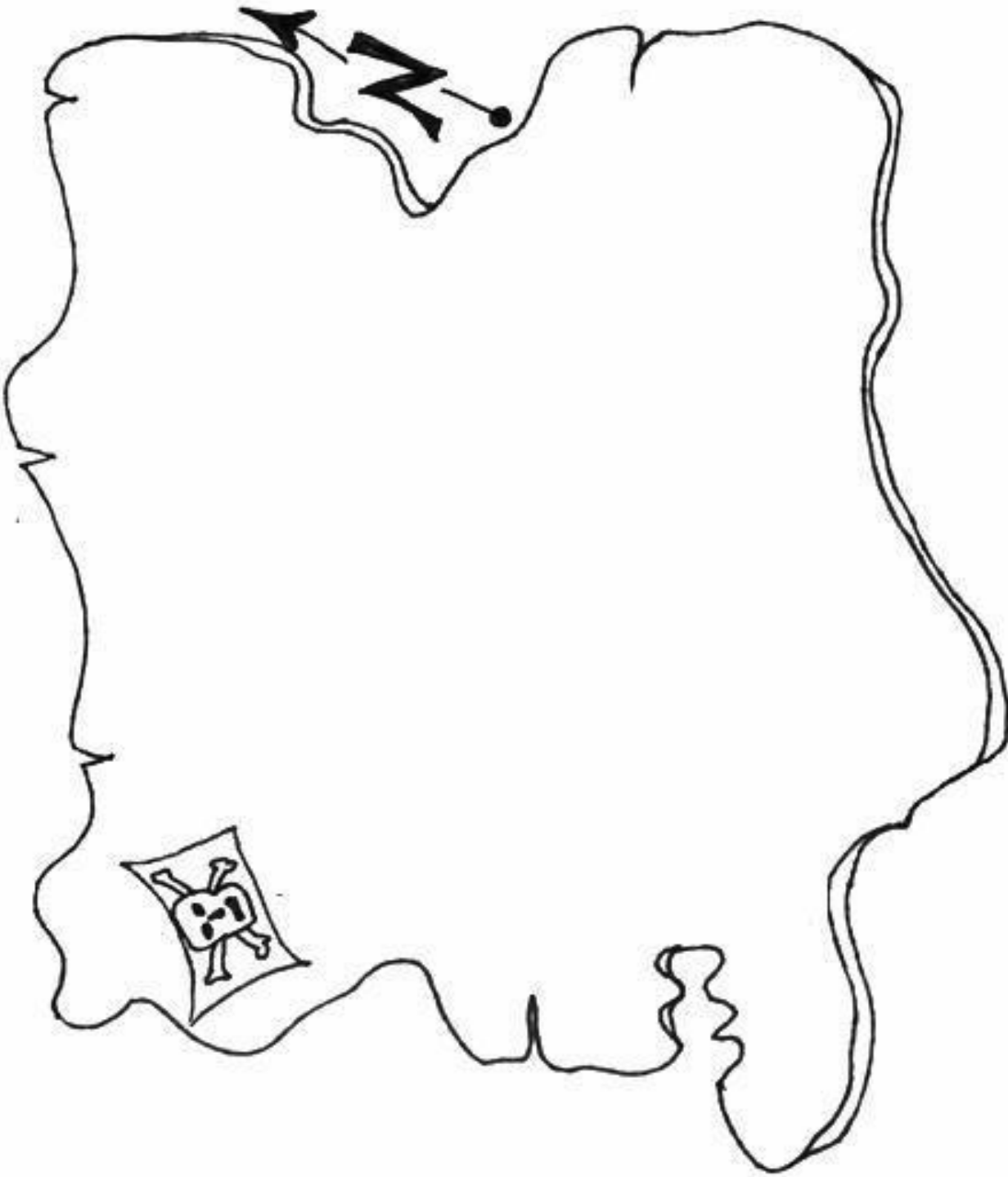

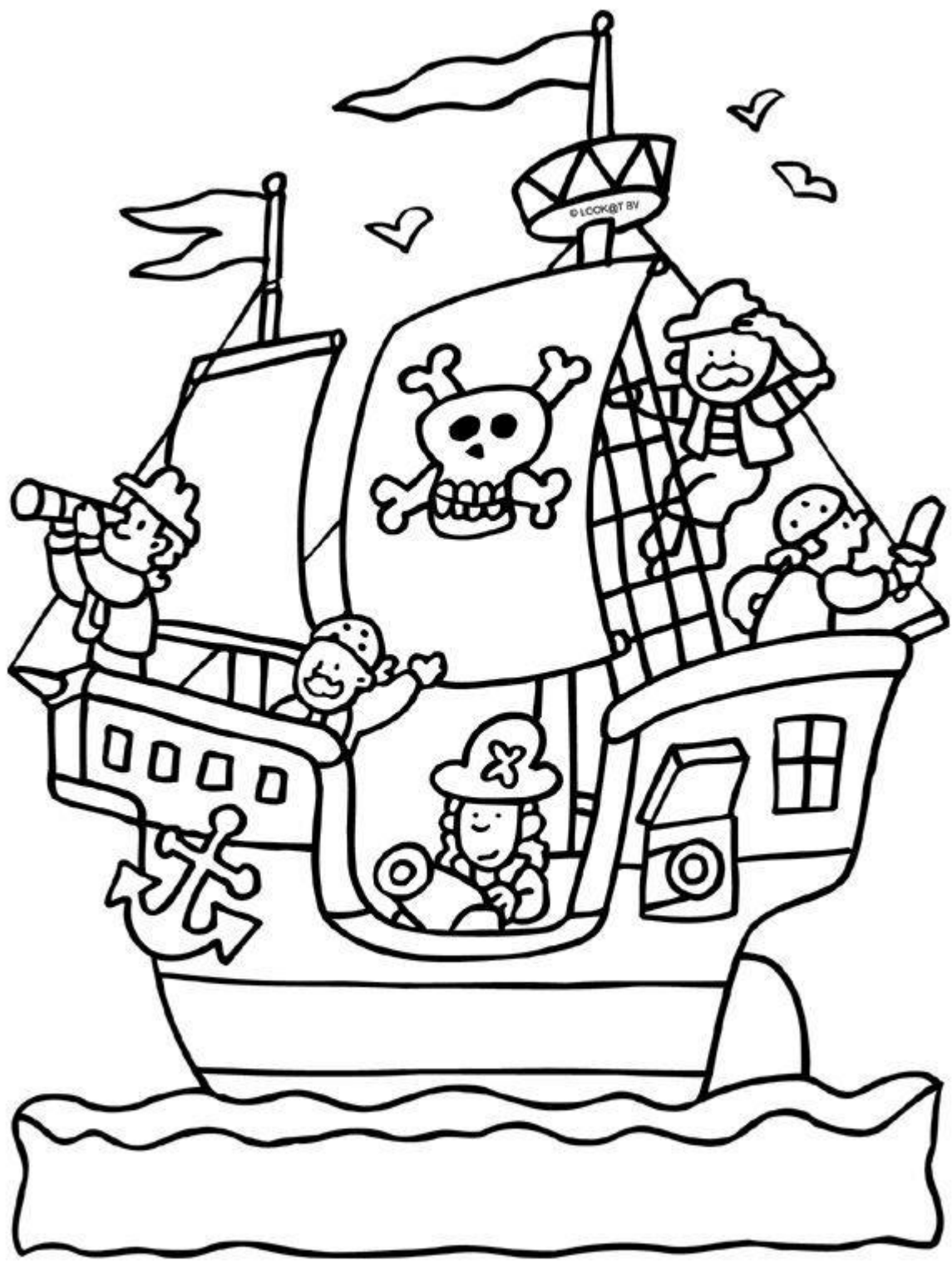
www.janklaassen.nl

HET LAND VAN JAN KLAASSEN
SPEELPARK NR. 1
IN BRAAMT BIJ DOETINGHEM

Maak hier je eigen schatkaart

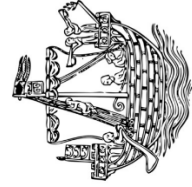
Woordzoeker

Zoek deze 31 woorden en streep ze af.

C	K	W	P	I	S	T	O	O	L	J	K	M	L	O	S	Q	H
P	W	A	O	P	A	P	E	G	A	A	I	G	A	L	V	E	O
D	N	P	A	K	L	S	V	C	N	I	E	T	I	P	A	K	O
B	V	Q	Y	H	C	K	R	P	I	H	C	S	L	I	E	Z	F
P	T	L	D	H	V	A	S	C	H	A	T	K	A	A	R	T	D
U	S	J	I	P	G	P	O	O	G	L	A	P	J	E	C	S	D
K	A	P	J	S	I	E	N	O	O	W	V	G	J	Q	W	M	O
N	M	Q	T	S	C	R	T	K	S	U	G	B	D	H	C	S	E
A	Y	N	E	D	M	H	A	S	U	O	Y	T	N	K	V	O	K
L	N	T	O	L	V	J	R	Y	I	T	O	W	A	Y	P	V	P
P	E	Q	Y	P	U	Z	S	O	H	K	V	Q	L	D	E	K	U
P	Z	U	X	I	A	P	E	T	B	S	T	L	I	Q	C	C	L
O	R	D	T	N	A	M	I	E	Y	B	L	A	E	M	G	Y	Z
O	A	E	U	N	O	V	K	R	R	W	E	E	H	M	L	A	S
L	A	L	K	O	A	N	E	L	A	O	D	N	G	C	B	P	A
R	L	E	X	R	G	X	A	X	O	A	V	W	Q	O	S	T	B
G	R	U	E	B	W	G	Y	K	V	D	T	E	M	S	K	Y	E
G	T	N	S	I	D	O	O	D	S	K	O	P	R	X	R	X	L

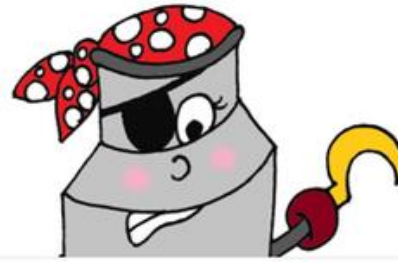
- Anker
- Ooglapje
- Dek
- Papegaai
- Dolk
- Piraat
- Doodskop
- Pistool
- Eiland
- Sabel
- Goud
- Schatkaart
- Haak
- Schatkist
- Hoofdoek
- Schip
- Kajuit
- Schrobben
- Kanon
- Touw
- Kaper
- Varen
- Kapitein
- Vlag
- Kogels
- Vlot
- Laarzen
- Zeerover
- Loopplank
- Zeilschip
- Mast

©Crea met Kids /De Knutseljur Ede

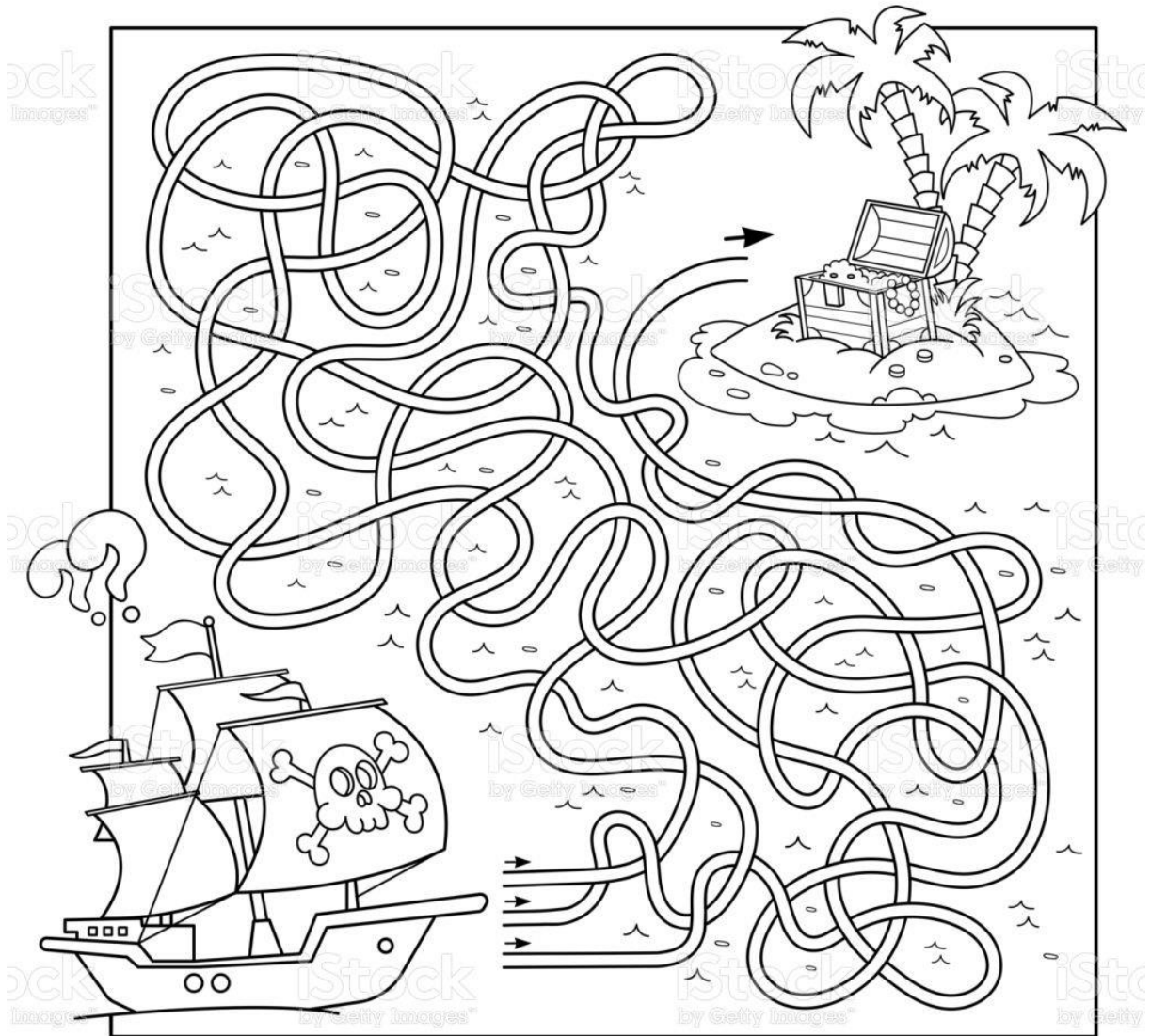
Puzzeltijd; Los de rebus op

Waarom droegen piraten een ooglap?

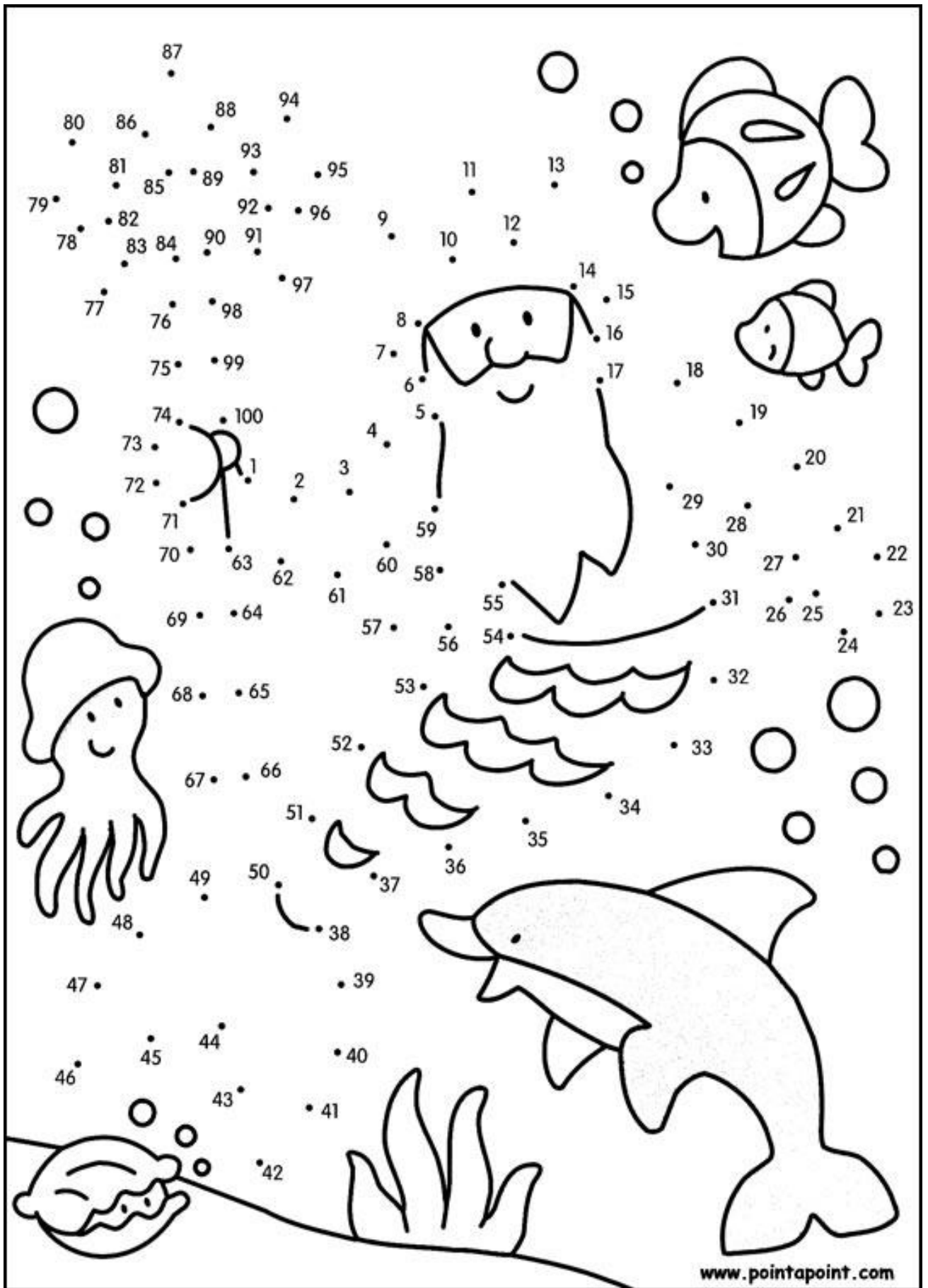

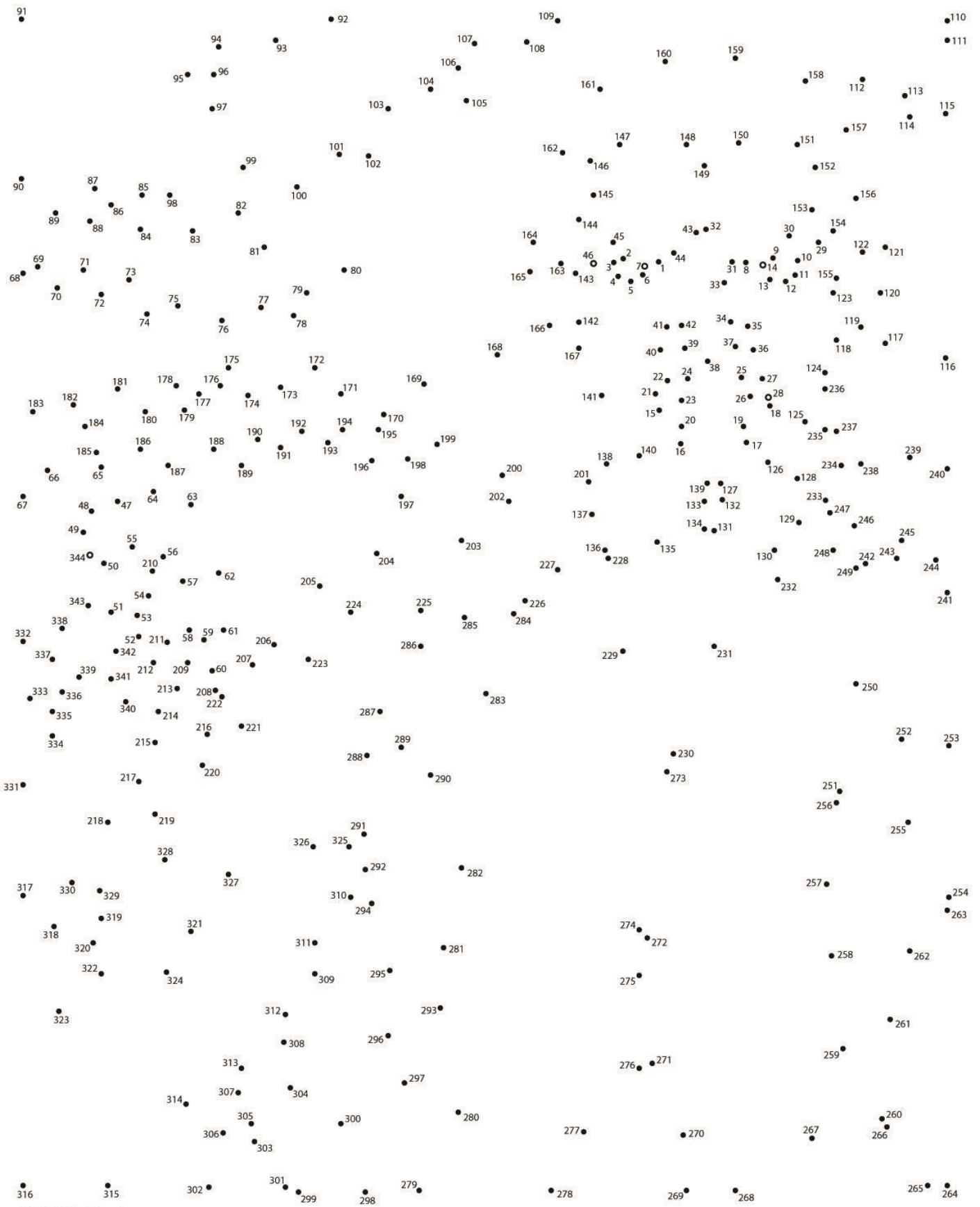
Rebus puzzles for the words 'ooglap' (eye patch) and 'oog' (eye):

- ooglap:** -l+ (yellow and blue flag) + rat (mouse) + y (two wooden planks) = ooglap
- oog:** -c+r+ (purple circle) + r= (pink umbrella) + o = oog
- oog:** y=e (two wooden planks) = oog
- oog:** -r+ (ear) + k=g (clap) = oog
- oog:** -b (bomb) = oog
- oog:** -nt (night) = oog
- oog:** y=w+ (two wooden planks) + y=n (two wooden planks) = oog
- oog:** -h (hen) = oog
- oog:** h+ (egg) + i=t (egg) = oog
- oog:** d+ (anchor) + a=o (anchor) = oog

1213065594

Kleine Jakob en de zeeslang

Jakob woonde op een boerderij, niet ver van de zee, samen met zijn moeder, zijn vader en zijn zes broers. En omdat hij de jongste en de kleinste was noemde iedereen hem kleine Jakob en liet hem de vervelende karweitjes opknappen waar niemand zin in had, zoals ganzenhoeden!

Op een dag bereikte de boerderij het nieuws dat de eerste, de grootste en oudste van alle zeeslangen, Meester Stor-Orm, uit de diepten van de oceaan naar de oppervlakte was gezwommen en dat hij zich, met zijn kop naar de kust en zijn staart naar de zee, in de volgende baai aan de kust geïnstalleerd had.

Meester Stor-Orm was onvoorstelbaar groot. Zijn kop stak uit de zee als een berg, zijn ogen waren net twee ronde, spiegelende meren en zijn lijf was zo lang, dat het als hij zich uitstreckte, over de Atlantische Oceaan heen reikte. Helemaal van Europa tot de kust van Noord-Amerika.

De eetlust van het monster was enorm. Maar zijn enige maaltijd was het ontbijt. Zodra de ochtendzon op zijn ogen scheen opende hij zijn brede bek en gaapte. "Aa-aahhhhhh..." zo werd de frisse lucht naar binnen gezogen en "hooooooooo..." dan blies hij zijn kwalijke adem weer uit. Die adem rook naar bedorven vis. Het was een stank van rotting en bederf.

Meester Stor-Orm gaapte altijd zes keer. De zevende keer deed hij zijn bek open, liet zijn lange, beweeglijke, gespleten tong er uitschieten, graaide daarmee een enorm ontbijt bij elkaar en stak het naar binnen. Die tong van hem was zo sterk, dat hij een huis omver kon gooien en de mensen grijpen die er binnen zaten. Die tong kon in één keer een half dozijn koeien bij elkaar vegen of een boot vol vissers. Maar wat de mensen het meest beangstigde was dat die tong zo lang was, dat je onmogelijk kon gissen waar het monster de

volgende keer zou toeslaan.

Toen Jakobs moeder hoorde over Meester Stor-Orm zei ze: "Er moet iets gedaan worden!"

Zijn vader zei: "Iemand zal hem moeten doden!"

"Ik wil het wel tegen hem opnemen," zei kleine Jakob, die zijn tenen zat te warmen bij het vuur. "Ik ben niet bang."

Zijn zes broers schaterden het uit en begonnen hem te plagen. "Kleine Jakob!" riepen ze. "Ons kleine broertje! De grote held!"

Nu was koning Harald, de heerser van het land, een oude man. Maar hij had nog altijd een wijs hoofd op zijn schouders en dus riep hij een vergadering van de Ding bij elkaar, dat was een raad van mannen die bij elkaar kwamen om wetten te maken en te regeren. En de koning zei hun dat er een dappere kampioen gevonden moest worden om Meester Stor-Orm te doden.

Meteen ging iedereen door elkaar praten.

"Hij kan niet gedood worden!" zei er een. "Zonde van de tijd om het te proberen!"

"Op de een of andere manier moeten we het hem naar de zin maken!" zei een ander.

"We zouden hem lekkere hapjes kunnen voeren," zei een derde. "Zeven lieflijke maagden, elke morgen vastgebonden op de rotsen... of misschien een prinses. Dan zou het monster ons verder met rust laten."

"Wacht!" zei de koning. "Wacht nog zeven dagen. Misschien vinden we een kampioen. En als die Meester Stor-Orm doodt, kan hij mijn

enige kind, prinses Lieflijk Juweel, tot vrouw krijgen en mijn koninkrijk erven. Hij krijgt ook mijn kostbare zwaard, Sikker Snapper, dat mij werd geschonken door de god Odin zelf."

Het nieuws van de beloning die de koning uitloofde -een prinses, een koninkrijk en een zwaard - verspreidde zich door het rijk en alle landen eromheen. En zeven dagen later, rond het middaguur, verzamelde zich een grote menigte bij de kust. Kleine Jakob en zijn familie waren er ook, en de koning, zijn lieflijke dochter, alle Ding-leden en zesendertig vervaarlijk uitziende kampioenvechters.

Sommige kampioenen hadden een plan, en sommigen hadden nog geen idee hoe ze het zouden aanpakken. Maar allemaal stapten ze stoer kijkend rond totdat... Meester Stor-Orm zijn bek opendeed en een slaperige na-het-ontbijtgeeuw liet horen.

Foei! De stank van die adem was verschrikkelijk. Twaalf kampioenen vielen ter plekke flauw, twaalf werden misselijk en de laatste twaalf knepen hun neus dicht en gingen ervandoor.

"Ik zie dat er niet één kampioen meer over is!" zei koning Harald. "Dan zal ik morgen, voordat Meester Stor-Orm wakker wordt, zelf komen om tegen hem te strijden."

"U bent te oud, heer," zei de rentmeester. "Uw dagen van strijd zijn voorbij."

De koning trok zijn kostbare zwaard Sikker Snapper. "Bij mijn goede zwaard," zei hij, "ik zeg u allen, dat ik zelf eerder zal sterven dan dat mijn dochter of enige andere maagd wordt opgeofferd aan dat monster." Hij wendde zich tot zijn rentmeester en zei: "Rust een boot uit met twee sterke riemen, zet de mast overeind, houd de zeilen klaar om te hijsen en geef de bootsman bevel om de boot te bewaken tot ik morgen kom, voor zonsopgang."

Op weg naar huis zei kleine Jakob tegen zijn broers: "Ik zou wel met Meester Stor-Orm willen vechten. Heus. Ik ben niet bang."

Zijn broers lachten. "Kleine Jakob! De grote held!" riepen ze, en met z'n allen grepen ze hem en rolden hem stoeiend op de grond - zes tegen één - tot hun vader er een eind aan maakte.

Toen Jakob weer overeind kwam stak hij zijn kin in de lucht. "Ik had jullie allemaal aangekund!" zei hij. "Maar ik spaar mijn krachten - voor Meester Stor-Orm!"

Die nacht lag kleine Jakob stil in bed. Hij had zijn plannen klaar. Hij zou het opnemen tegen Meester Stor-Orm.

Zodra de anderen vast in slaap waren sloop hij naar buiten, besteeg zijn vaders paard en galoppeerde weg. Het was volle maan en de hemel was bezaaid met sterren, dus kon hij het pad naar de kust gemakkelijk vinden.

Toen hij bij een klein hutje kwam, sprong hij van zijn paard, maakte het vast aan het hek en liep naar binnen. Jakobs oude grootmoeder lag in haar bed te snurken, het turfvuur was afgedekt en smeulde en op de grond ernaast stond een ijzeren pot. Kleine Jakob bukte, haalde een gloeiend stuk turf uit het vuur, deed het in de pot en sloop weer even zachtjes weg als hij gekomen was. Grootmoeder hoorde niets. Alleen de grijze kat op het voeteneind van haar bed keek op en rekte zich uit.

De boot van koning Harald lag gereed, met de mast overeind, drijvend in het ondiepe water. In de boot zat de bootsman die zijn armen over zijn borst sloeg om zich warm te houden.

Kleine Jakob riep naar hem: "Het is een zeldzaam koude morgen! Waarom kom je niet aan de kant, een beetje heen en weer rennen om jezelf te warmen?"

"Van de boot gaan? Ik zou niet durven!" riep de bootsman terug. "De rentmeester zou me bont en blauw laten slaan als er vandaag iets misging met de boot van de koning!"

Kleine Jakob zette de ijzeren pot neer en begon met een stok in een rotspoel te porren, alsof hij schelpdieren zocht. Plotseling sprong hij overeind en schreeuwde: "Goud! goud! Hoera! Het glanst als de zon! Dat kan niet anders dan goud zijn!"

Dit was te veel voor de bootsman. In een wip was hij de boot uit, het zand over en zat hij op zijn knieën bij de rotspoel, speurend naar goud. En kleine Jakob? Hij pakte de pot met gloeiende turf, liep zachtjes over het zand, maakte het touw van de boot los, sprong aan boord, greep een riem en duwde af.

Tegen de tijd dat de bootsman weer opkeek, was kleine Jakob al op zee, met strakke zeilen en een flink gangetje er in. De bootsman was razend. Hij zwaaide met zijn armen en schreeuwde de kwaadste, grofste scheldwoorden die hij maar kon bedenken. Maar hij was machteloos.

Toen koning Harald, zijn rentmeester, de prinses en hun dienaren aankwamen, waren ook zij razend. En toen er een hele menigte nieuwsgierig volk aan kwam zetten, inclusief Jakobs familie, waren die ook niet bepaald blij. Maar wat konden ze doen? Alleen wachten en uitkijken. Intussen zette kleine Jakob in zijn kleine boot koers naar de grote kop van Meester Stor-Orm, die zo groot was als een berg en zeilde door. Toen hij vlak bij was, liet hij de boot tegen de bek van het monster aanlopen, streek het zeil, haalde de riemen binnen en rustte uit.

Langzaam kwam rond en rood de zon op boven een verre vallei. Zijn heldere stralen vielen op de twee grote ogen van Meester Stor-Orm en hij werd wakker. Wijd gaapte zijn bek en hij begon met de eerste

van zijn dagelijkse zeven geeuwen voor het ontbijt.

Toen Meester Stor-Orm inademde, stroomde er een golf zeewater in zijn bek en door zijn keel - en de boot en Jakob werden mee naar binnen gezogen. Verder en verder, sneller en sneller werd de boot naar beneden gesleurd, door de keel van het monster, die hier en daar zacht verlicht werd door een zilverachtig, fosforescerend schijnsel.

Ten slotte werd het water ondieper en de boot liep vast. Kleine Jakob tilde de ijzeren pot op, sprong van boord en holde verder tot hij bij de lever van het monster kwam. Hij haalde een mes uit zijn zak, sneed een gat in de olieachtige lever en propte de gloeiende turf in het gat. Hij blies en blies tot hij dacht dat zijn lippen zouden barsten. Maar eindelijk vlamde de turf op, de olie in de lever siste en spetterde, er was een steekvlam en toen stond de lever in lichterlaaie.

Kleine Jakob holde terug naar de boot, zo snel als zijn benen hem konden dragen. Hij sprong erin en hield zich stevig vast. En hij was maar net op tijd. Toen Meester Stor-Orm de felle hitte van het vuur in zijn binnenste voelde, draaide en kronkelde en sloeg hij om zich heen met zo'n geweld, dat hij ging overgeven. De hele inhoud van de enorme maag van het monster rees als een vloedgolf omhoog in zijn keel, greep de boot, sleurde hem mee op de stroom, omhoog, omhoog en zijn bek uit, over de zee, tot hij hoog en droog op een zandduin belandde.

Maar niemand sloeg acht op kleine Jakob! De koning en alle mensen die waren komen kijken, en daarbij waren ook Jakobs grootmoeder en de grijze kat die door het tumult gewekt waren, gingen er allemaal vandoor naar de top van de dichtstbijzijnde heuvel.

In een ogenblik was kleine Jakob uit de boot en holde al snel achter hen aan om te ontsnappen aan de enorme golven die op de kust beukten terwijl Meester Stor-Orm heftig kronkelde en draaide.

Nu was het monster eerder meelijwekkend dan angstaanjagend. Zwarte rookwolken golfd en neusgaten naarmate het vuur in zijn binnenste feller brandde. Hij sloeg heen en weer. Hij stak zijn gevorkte tong uit zijn bek omhoog naar de koele hemel. Hij schudde zijn kop en zijn tong viel zo hard en zwaar neer dat hij een reusachtige deuk in de aarde maakte waar de zee naar binnen stroomde. En die deuk werd de kromme zeestraat die nu Denemarken scheidt van Noorwegen en Zweden.

Meester Stor-Orm haalde zijn tong naar binnen en zwiepte nu zijn kop omhoog, hoger en hoger naar de koele lucht. Hij schudde zijn kop, en die kwam zo snel en zwaar naar beneden dat er een paar tanden uitvielen en in zee terecht kwamen. En dat werd de verspreid liggende eilandengroep die nu de Orkney-eilanden genoemd worden.

Weer ging zijn kop omhoog, hij schudde hem heen en weer en toen hij naar beneden kwam, vielen er nog een heleboel tanden uit. Dat werden de Shetland-eilanden.

En een derde keer ging zijn kop omhoog en toen hij naar beneden kwam viel de rest van zijn tanden eruit. Dat werden de Faroër-eilanden.

Toen rolde Meester Stor-Orm zich op, rond en rond tot een grote knoedel en stierf. En deze knoedel werd IJsland en het vuur dat kleine Jakob ontstak met de brandende turf brandt nog immer onder dat land. Zelfs nu zijn er nog bergen op IJsland die vuur spuwen.

Toen iedereen volstrekt overtuigd was dat Meester Stor-Orm dood was, kon koning Harald zich nauwelijks meer beheersen. Hij sloeg zijn armen om kleine Jakob heen en noemde hem zijn zoon, hij deed zijn koninklijke mantel af en legde hem om Jakobs schouders en hij gaf hem zijn kostbare zwaard, Sikker Snapper. En toen nam de koning de hand van de prinses en legde die in Jakobs hand.

En dus werd er bruiloft gevierd - en wat voor een bruiloft! Het feestvieren en dansen duurde negen hele weken lang. Alle mensen waren zo blij dat Meester Stor-Orm dood was en dat ze nu in vrede konden leven. En iedereen, ook zijn broers, was het erover eens dat kleine Jakob hun kampioen was en - een grote held!

Einde!!!

Teken op de kaart op de volgende bladzijde hoe jij denkt dat het zeemonster doodging, duid aan waar het monster zijn tanden verloor, zijn kop een deuk in de aarde sloeg en waar zijn brandende lever ligt. Voor de correcte oplossing, gelieve zich naar Margot Geentjes te begeven, zij studeert over de aarde enzo.

Raadsel voor gevorderden

Stel je voor: je bent kapitein op een schip met vier andere piraten en je vindt 100 goudstukken. Volgens de piratencode moet je deze met je maatjes op het schip verdelen. De kapitein (laten we deze voor het gemak piraat A noemen en de anderen piraat B,C,D en E) moet een mooi en goed voorstel doen voor de verdeling van de buit. Is de meerderheid het met dit voorstel eens, dan zal het aangenomen worden en zal het goud verdeeld worden. Indien er een gelijkspel is bij het stemmen, zal het ook volgens de wensen van de kapitein verdeeld worden. Als een meerderheid tegen stemt, wordt hij overboord gegooid en zal de volgende piraat (voor het gemak piraat B) de nieuwe kapitein worden. Die zal een nieuw voorstel doen en dit gaat door tot er een voorstel geaccepteerd wordt of tot de laatste piraat overblijft.

Nu weten de piraten van elkaar dat ze allemaal enorm goed zijn in logisch redeneren en dat ze goede rekenaars zijn. Op het moment dat een piraat doorheeft dat hij er meer uit kan halen dan wat hij nu krijgt, zal hij te allen tijde nee (op zijn piraats "NAR!") zeggen.

Ook is het belangrijk om te vermelden dat iedere piraat het liefst in leven blijft, dat ze allemaal als doel hebben om zo veel mogelijk geld krijgen en dat ze niet mogen overleggen of dealtjes mogen sluiten.

De vraag luidt: Wat moet kapitein A voorstellen, zodat hij zoveel mogelijk goudstukken krijgt en in leven blijft?

Een bijzonder mooi probleem, waarbij het antwoord behoorlijk wat beredenering vraagt.

Moppen tappen

Jantje komt van school en vertelt: 'Mama, ik heb vandaag kookles gehad. Maar ik heb in plaats van meel heb ik per ongeluk zeepoeder in het cakebeslag gedaan.' Mama vraagt: 'Oei, werd de juffrouw toen niet erg boos?' 'Nou en of', antwoordt Jantje. 'Ze stond te schuimbekken van woede.'

Twee vrouwen staan in de supermarkt en de ene zegt: 'Da's ook wat, mijn kat heeft vanochtend een liter benzine opgedronken. Hij rende de hele kamer door klom in de gordijnen en viel daarna op de grond. Daar bleef ie liggen met z'n pootjes omhoog!' Zegt de andere vrouw: 'Ach, was ie dood?' Zegt de eerste vrouw: 'Nee, de benzine was op!'

"Ik zie niets in dat schilderij!", zegt de bezoeker aan de eigenaar van het atelier.

"Ik ook niet. Daarom zou ik het zo graag verkopen."

Tommy is in de vijver gevallen en wordt nog net op het nippertje door een voorbijganger gered.

Die vraagt hem: "Kun je niet zwemmen?"

"Jawel hoor," antwoordt Tommy een beetje geschrokken, "maar op dat bordje staat: 'Verboden Te Zwemmen!'

Kapper: 'Wedden dat niemand u nog herkent, als ik u kaal scheer?'

Bokser: 'Wedden dat ze u dan ook niet meer herkennen!?''

Pudding en Gisteren zijn stoute jongens. Op een dag moeten ze voor straf naar de zolder. Opeens moeten ze poepen, maar er is geen wc. Ze besluiten uit het raam te poepen. Per ongeluk poepen ze op het hoofd van een meneer. De meneer belt aan en zegt boos: 'Volgens mij hebben uw kinderen op mijn hoofd gepoept!' De moeder van Pudding en Gisteren zegt: 'Was het Gisteren?' 'Nee,' zegt de meneer, 'het was vandaag!' De moeder vraagt: 'Was het Pudding?' De meneer wordt boos en roept: 'Nee, het was poep!' 'Nou,' zegt de moeder, 'dan zijn het mijn kinderen niet geweest!'

Komt een voorbijganger bij de boer staan en vraagt: 'Boer, roken jouw koeien?' 'Nee, natuurlijk niet' zegt de boer. 'Oh, zegt de voorbijganger, dan staat jouw schuur in brand.'

Boer Jef komt boer Sus tegen en ze beginnen een conversatie.

Jef: "Ha, boer Sus, hoe gaat het met uw paard?"

Sus: "Excuseer Jef, mijn paard da gaat nie, da loopt."

Jef: "Oh sorry, hoe loopt het met uw paard?"

Sus: "Da gaat."

'Raad eens welk dier het is', zegt Joris tegen Sofietje.

'Het is ongeveer twee centimeter lang. Het heeft een platte kop met voelsprietten en voorpoten met grote scharen.'

'Geen idee', zegt Sofietje. 'Wat is het?'

Joris: ' Ik weet het ook niet. Maar het kruipt wel in je nek.'

Veel lees en puzzelplezier!

Groetjes, de koks XOXO

